

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

M. ELION, W. BADON GHIJZEN, MEJ. G. F. M. J. VAN GELDER,
M. CH. G. DE BRUYN, A. J. ODINOT, P. K. VAN MEURS.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

18e JAARGANG.
No. 27.

ZATERDAG
15 APRIL 1916

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN
DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 3,50,
BIJ VOORUITBETALING / 3,— PER JAAR. DE JAAR-
GANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 10 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

IN MEMORIAM

DR. G. VAN DIESEN, C.I.

LAATST OVERGEBLEVEN OPRICHTER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS,
RUSTEND LID DER KONINKLIJKE AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN,
OUD-HOOFDINSPECTEUR VAN DEN WATERSTAAT, COMMANDEUR IN DE
ORDE VAN DEN NEDERLANDSCHEN LEEUW EN DEN EIKENKROON ENZ.

WOENSDAG 5 APRIL 1916 †

BERICHT.

Uit de Redactie getreden:

C. J. BOUTEN.

Het volgend nummer verschijnt:

DONDERDAG 11 MEI.

Inhoud.

In Memoriam Dr. G. van Diesen, c. i.

Bericht.

C. J. Bouten, exit.

Delftsch Studenten-Corps.

In memoriam Dr. G. van Diesen, c. i.

Oprichtingscirculaire.

Jit de dagen der oprichting van het D. S. C.

Samenstelling van den Senaat van het D. S. C.

Uitslag van de stemming voor Secretaris van de Almanak-Redactie.

Samenstelling van de Almanak-Redactie voor 1917.

D. S. R. V. „Laga”. Bericht.

De vijfde jaarlijksche fotosalon.

Weekverslag.

Vereenigingsleven.

Vrijzinnig Christelijke Studenten Bond.

Gedachten en Gedichten.

Brief van een overspannen intellectueel aan een meer nuchter mensch, door B.

Studiebelangen.

Samenstelling van de C. C.

Exameneischen voor mijnbouw.

Verslag van de Besturenvergadering op 7 April 1916.

Verslag van de handelingen der C. C. over het tijdvak 1 September 1914—31 December 1915.

Tooneel.

„The Micado”, door E. H. R.

Rosita Cesaretti. †

Muziek.

Concert Willem Andriessen—Tilia Hill.

Boekbespreking.

Drie één-acters, door Jan Fabricius.

Dienstweigerings uit beginsel geen strafbaar feit, door W. d. W.

De Nederlandsche Musea.

Ingezonden.

Studiehulp aan krijgsgevangenen studenten.

Technische Hoogeschool.

Tentamens Prof. Visser.

Mededeelingen.

Mededeelingen.

„Practische Studie”. Excursie van 16—19 April.

C. J. Bouten. Exit.

Het is zoo langzamerhand gewoonte geworden om even stil te staan bij het aftreden van een der redacteurs. Ditmaal is er echter nóg een speciale reden voor. Daar zou zoo veel te zeggen zijn, ware het niet dat dan persoonlijke gevoelens op den voorgrond zouden treden, die voor den lezer slechts weinig waarde kunnen hebben. —

Regelmatig breidt zich het stapeltje geel gekleurde papier uit — de weergave van ons mooie, snel vervliegende studentenleven — bijna tot sleur geworden zijn de werkzaamheden der S.W.-redactie. Maar toch is deze geneigd met zekere voorzorg de loopende nummers bijeen te houden omdat zij er aan gehecht is geraakt. Hoe dikwijls gebeurt het niet dat men voor schijnbaar onbelangrijke zaken veel is gaan gevoelen, doordat men er langen tijd zijn zorgen aan heeft besteed. Zoo ook hier. Naarmate men meer zich aan het ondankbare werk geeft, neemt de liefde er voor toe. Ook bij Bouten is zij gekomen die liefde voor het S. W., ik twijfel er niet aan, al zal hij het niet willen bekennen. Hij heeft er zijn vroolijke, nuchtere gedachtengang in gebracht. De lezer ziet slechts elken Donderdag de kolommen druks, kijkt ze door en gooit ze in een hoek. Maar wij redacteurs zijn hem dankbaar voor zijn werk, voor zijn optimistische kijk op de zaken, voor zijn bereidwilligheid ten allen tijde. Niet alleen voor ons is het een teleurstelling dat de studie hem nog voor het einde van dezen jaargang komt opeischen, maar we weten het, wat hij doet, doet hij goed. Daarom berusten wij er in. We slaan een pagina van de geschiedenis van het Studenten Weekblad om en gaan voort.

M. E.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

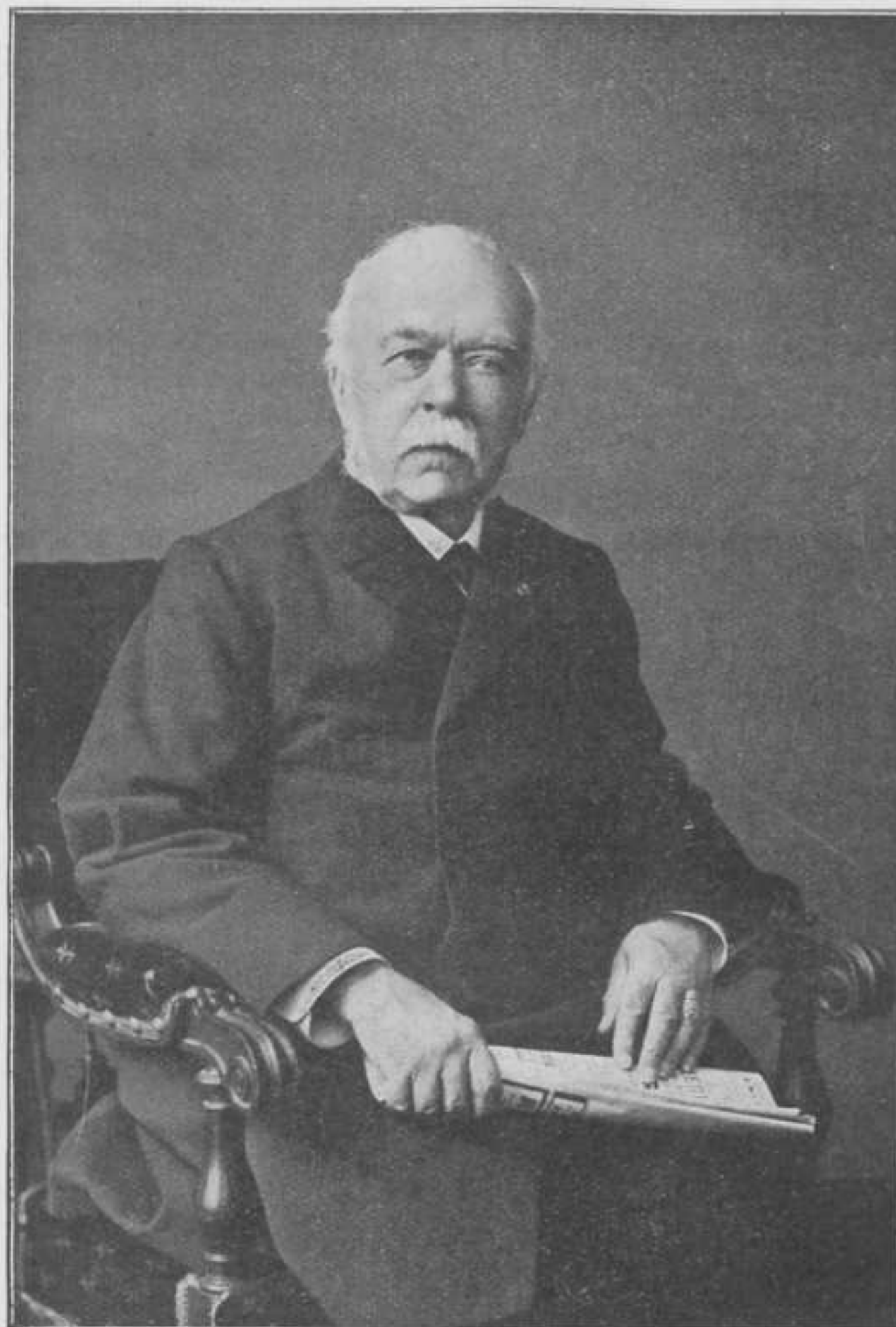

Foto H. DEUTMANN.

IN MEMORIAM
DR. G. VAN DIESEN, C. I.

Met schroom neem ik de pen op om te trachten eenige woorden te wijden aan het heengaan van den laatst overgebleven oprichter van het Delftsch Studentencorps, Dr. G. van Diesen, c. i. Want hoe moeilijk is het voor een lid van de tegenwoordige Studentencorporatie, om in het kort de beteekenis van dezen man te schetsen, die met een niet te overtreffen liefde voor de studenten aan het eind van zijn studie een daad heeft verricht, welke zijn naam voor ieder corplid onvergetelijk zal maken. Aan zijn doortastendheid, aan zijn initiatief danken we de bloei der vereeniging, die onze levensvreugde zoo zeer vergroot. Aan hem, den Vader van het Delftsch Studentencorps, zooals hij zoo menigmaal op de lustrum-reunies is genoemd, danken we het kostbaar pand, dat thans door dit zoo droevig verlies geheel aan onze zorgen is overgelaten. Thans zeg ik, want de liefde voor het werk zijner jeugd is hem bijgebleven, tot op hoogen leeftijd. In den ouderdom van 71 jaar heeft Dr. Van Diesen nog als voorzitter der reunie-commissie het lustrum van 1898 meegemaakt. Hij sprak toen o. a. het volgende:

„... het vriendschappelijk samenwerken, gedurende vijftig jaar, van studenten, die in de vorming en instandhouding van een corps het vereischte zagen tot het bevorderen van eendracht, van een ordelijk en krachtig optreden, waar het noodig was; die er een kweekplaats in zagen tot het doen rijpen van allerlei schoone planten, uit zaden, die in het jeugdige studentenhart worden gestrooid en ook een kweekplaats van een broederband voor het latere leven.” —

Maar nog in 1903, bij het lustrum, is hij in de gelegenheid geweest om te zien hoe uitstekend de fundamenten zijn, door hem in 1848 gelegd. De president van den Senaat, de heer C. van der Hoeven, richtte zich toen in zijn rede tot de reunisten als volgt tot Dr. Van Diesen:

„Gretig maak ik van dit oogenblik gebruik om met een gemoed vol dankbaarheid mijn woorden te richten tot één onder U, wiens tegenwoordigheid hier door U, ouderen, met denzelfden ontroerenden trots zal zijn opgemerkt als door ons leden, die in hem zien den stamvader van het krachtige geslacht in welks stamboom wij in den ondersten tak staan opgeteekend.

Ik wil Uwe gedachten terugvoeren naar den 22sten Maart van het groote jaar 1848, toen een zestal jonge mannen

met heerlijke geestdrift beziel, zich gedrongen gevoelden hun studiegenooten bijeen te roepen ter bespreking en oprichting van een gereguleerde aaneensluiting. Denzelfden avond werd bij Hoefakker op de Voldersgracht (helaas ook die plaats mocht niet ontkomen aan de alles wijzigende hand van den vooruitgang) de eerste grondslag gelegd voor het Delftsch Studentencorps.

Een heerlijk voorrecht is het mij, Hooggeachte heer G. van Diesen, op dit oogenblik in staat te zijn, U een bewijs te geven, dat in ons, na 55 jaren, nog gloeit, een gevoel van overgroot dankbaarheid voor een van de eerste daden uws levens waarschijnlijk, die gevolgd werden door zulk een onschatbaren invloed voor de toekomst der Delftsche Ingenieurs.

Uw voortdurende belangstelling die te allen tijde van U werd ondervonden, was ons dierbaar als de zorg van een vader voor zijn kroost." —

Hoe droevig dit verlies thans ook stemt, toch mogen we trotsch zijn dat wij den laatst overgebleven oprichter de overtuiging hebben kunnen brengen dat het resultaat van zijn werk zal worden bewaard, verzorgd, vertroeteld, om het waar mogelijk nog af te werken en verder op te bouwen. —

Het zal voor iedereen een voldoening zijn geweest te vernemen van de laatste hulde door den vice-president van den Senaat van het D.S.C. bij de begrafenis den overledene gebracht. Groote indruk maakte het bericht dat de familie in deze hulde heeft toegestemd, waar verder, door de bescheidenheid van den overledene, geen van de talrijke hooge autoriteiten bij de begrafenis aanwezig, het woord heeft gevoerd.

E.

Hieronder volgt een afschrift van de circulaire gericht aan de Delftsche Studenten, ter oproeping tot de oprichtingsvergadering van het D. S. C., benevens het stuk door Dr. Van Diesen geschreven voor het gedenkboek van het lustrum in 1903.

DELFT, 21 Maart 1848.

Geachte Medestudenten!

Wij meenen in den geest van U allen te handelen, wanneer wij ernstig aandringen op de vervulling der al grooter en grooter wordende behoefte, die er in ons midden bestaat. De algemeene wenschen strekken zich steeds uit naar de vorming van een Studentencorps, waardoor de eenheid der studenten op eene eervolle wijze bevordert, en voortaan alle verkeerde behandeling van zaken, het algemeen betreffende, voorkomen zal worden.

Tot de vorming en instandhouding van zulk een Corps, behooren wetten te worden samengesteld, die, eenmaal door de meerderheid goedgekeurd, ook voor allen verplichtend zijn, die als leden van dat Corps willen erkend worden.

Tot bestrijding van verschillende uitgaven dient er eene kas te bestaan, door eene geringe contributie van ieder lid gevormd.

Tot handhaving der orde en tot regeling van alle zaken dient een *representerend bestuur*, uit ons midden gekozen, te bestaan.

Mogt de samenstelling van dit een en ander in vroegere dagen niet gelukken, thans staat er aan het vervullen dezer dringende behoefte niets in den weg.

Wij stellen U dus voor, Woensdag den 22 Maart, des avonds ten 5 ure, ten huize van Hoefakker, op de Voldersgracht bij een te komen; ten einde daar, na onderling overleg, eene commissie te benoemen van acht leden, belast met het ontwerpen der wet, later aan uwe goedkeuring te onderwerpen.

Louter belangstelling in hetgeen ons allen betreft, doet ons tot dezen stap overgaan. Mochten wij ons dus te veel vrijheid veroorloofd hebben, zoo zal dit genoeg tot onze verschooning strekken.

G. VAN DIESEN.
A. GILDEMEESTER.
J. W. M. VAN DE POLL.
L. A. REUVENS.
M. J. SCHRAM.
L. COHEN STUART.

Aan de Heeren Studenten der
Delftsche Academie.

Uit de dagen der oprichting van het D. S. C.

Het revolutiejaar 1848 had ons zevenen, die het vierde studiejaar van de A. S. (Algemeene Studie) vormden, spoedig aangegrepen en in spanning gebracht, toen, al vóór 24 Februari, dag aan dag de tijdingen uit Parijs groote gebeurtenissen moesten doen verwachten. Onze jeugdige harten klopten warm voor de toespraken, die aan de politieke

banketten werden gehouden door Alphonse de Lamartine, den grooten dichter, die door zijn „Jocelin”, zijn „Histoire des Girondins” enz., zaden van liefde en van geestdrift had gestrooid in onze licht ontvlambare gemoederen. Een uit ons midden, opgewonden en ondernemend van aard, betuigde zelfs lust te hebben den toongever van die dagen zijn diensten b.v. als oppasser te gaan aanbieden, ten einde den gevierden schrijver en redenaar van nabij in al zijn bewegingen te kunnen gadeslaan.

Het terrein van onze levendige besprekingen was de boventeenzaal aan straat, waar 's morgens vóór negen uur de uitgekomen bladen van de „N. R. Courant” met gretigheid werden ingezien en voorgelezen, in afwachting van de komst van den leeraar in waterbouwkunde. Deze wist onze gedachten al spoedig uit de dichterlijke sferen naar de materiele onderwerpen van zijn college terug te voeren b.v. door bij het binnenkomen te wijzen naar het water in de gracht, om te doen opmerken dat de boezem van Delfland een bijzonder hoogen stand vertoonde, tengevolge van N.W. storm, die de loozing had belet.

Een stortbad op warme hoofden.

Wij waren niet de eenigen in den lande, die door de Fransche revolutie waren aangegrepen. Elders in Nederland verlevendigde de sinds lang gekoesterde, dikwerf uitgesproken wensch naar grondwetsherziening. Het voorstel van negen leden der Staten-Generaal, bekend als dat der „negen mannen”, trad op den voorgrond. Heethoofden te 's-Gravenhage regelden samenkomsten, optochten, tegenwoordig betoogingen geheeten, met het doel het Hoofd van den Staat tot een stap in den zin eener grondwetsherziening over te halen. Zijne Majesteit Koning Willem II had reeds eenmaal zulk een optocht voor zijn paleis ontvangen, dat wel bedenkelijk werd geacht. Met eenige bezorgdheid vernam men het voorbereiden eener optocht van veel grooter omvang en, zooals de aanleggers hoopten, van meer afdoende uitwerking. De dag was reeds bepaald, waarop men zich voorstelde des avonds de beweging uit te voeren; het zou Vrijdag 17 Maart gebeuren. In den loop van dien dag zal wel bij menigeen een pak van het hart gevallen zijn, toen de droevige tijding van het overlijden van den zoon des Konings, Prins Alexander, die tot herstel van gezondheid op Madera vertoefde, het plan van den optocht moest doen in duigen vallen. Terstond nadat het bericht ontvangen was, werden alle vorstelijke paleizen gesloten en moesten rumoer en beweging voor algemeene stilte wijken. De tijd, die tot de teraardebestelling moest verlopen, gaf gelegenheid de gemoederen tot kalmte te brengen, vooral nadat Z. M. door benoeming van een Staatscommissie van gezindheid blijk had gegeven tot tegemoetkoming aan den volkswensch.

In het gemoed der Delftsche studenten werd daarentegen na het vernemen van het doodsbericht spoedig de kalmte gestoord door een ongehoord voorval.

Dat bij hen behoefte gevoeld werd den Kroonprins, den Beschermheer, eerbiedige deelneming te betuigen bij het overlijden van Zijn Koninklijken broeder, zal voor ieder duidelijk zijn, indien in herinnering wordt gebracht de voortdurende belangstelling, die door Hem steeds werd aan den dag gelegd in de Koninklijke Akademie en hare leerlingen, die Hij wekelijks bezocht.

De gewoonte was voor iedere plichtpleging in eene daartoe bijeengeroepen vergadering een commissie te benoemen, die zich met de regeling belastte en gemachtigd was uit aller naam te spreken. Dit had nog een paar maanden te voren plaats gehad, toen ter gedachtenis aan het 5-jarig bestaan der Akademie een serenade aan Z. K. H. den Beschermheer werd aangeboden.

Het rouwbeklag aan Zijne Koninklijke Hoogheid nu was, met afwijking van de gewoonte, gebracht door vier studenten, die zonder opdracht, in overleg met den directeur, Dr. G. Simons, zich tot eene commissie hadden vereenigd. Dit werd reeds Maandag den 20sten bekend. Het viertal bestond uit drie studenten O. I. A. en een student A. S. Hunne namen vermeld ik liefst niet; zij behoorden tot de ouderen, van wie eene zoodanige overijde aanmatiging niet kon verwacht worden.

Natuurlijk was de verbolgenheid groot, en de noodzakelijkheid van het vereenigd zijn tot een corps, dat door een bestuur werd vertegenwoordigd, werd alweder sterker gevoeld. Teneinde het niet weder bij verzuchting of vrome wenschen te laten blijven, maar daden in het leven te roepen, togen wij denzelfden Maandagavond nog aan het werk, na op den dag te hebben besproken wat ons te doen stond.

Wij ontwierpen eene circulaire, waarin de jongelui tot een bijeenkomst op Woensdagavond den 22sten werden te samen geroepen, ter overweging van ons voorstel, om niet langer te dralen met de oprichting van een corps en om over te gaan tot benoeming van een commissie, die het

ontwerpen van een corpswet zou moeten op zich nemen. De circulaire werd gedrukt, aan iederen student persoonlijk geadresseerd en aan huis bezorgd, (bijlage C van het Gedenkboek van het Xe Lustrums. *) Wij hadden de handen vol met nog op den 21sten den brief gevouwen, geadresseerd en vroegtijdig bezorgd te krijgen.

Dit bleek te meer wenschelijk, toen de vier, die zich zelve afgevaardigd hadden, eveneens en wel voor een samenkomst in den avond van den 21sten een oproeping deden. Deze samenkomst had plaats in de benedenzaal van het achtergebouw. Het doel was verslag te geven van het voorvallene. Dit verslag werd geduldig aangehoord door de goed bezochte vergadering. Door Gildemeester, Reuvs, Stuart en mij werden de grieven ontvouwd, die tegen de handelwijze waren gerezen. Het is mij toen voorgekomen, dat de verklaring, die gegeven werd, weinig tot verontschuldiging kon strekken, dat de verdediging, die ook door een paar onhandige vrienden werd ingebracht, weinig afdeed, en dat onze bestrijding van het feit vrij wat meer bijval mocht verwerven, dan alle verdediging; hetgeen ons beoedigde voor den uitslag der vergadering op den volgenden dag, die toch met eenige spanning werd tegemoet gezien, wegens de warmte, die over en weder zich had ontwikkeld bij dit voorspel.

In de benedenzaal van Hoefakker aan de Voldersgracht ontbraken des avonds te 5 uur van den 22sten Maart 1848 slechts weinigen. Ons voorstel vond geen bestrijding, maar de verwijten, den vorigen dag gericht tot het viertal, zaten bij eenige hunner vrienden nog in den krop; inzonderheid in den hoek der O. I. ambtenaren bleken die vrienden te huizen; waarvan de verklaring voor de hand lag. De harmonie, die tusschen de A. S. en de O. I. A. nimmer gestoord was, werd gelukkig niet verbroken, al deden zich enkele wanklanken hooren, die, als gewoonlijk in zulke oogenblikken, de zaak waar het om te doen was niet raakten, en niet konden beletten dat het doel bereikt werd.

Nadat het voorstel tot oprichting van een corps was aangenomen, werd overgegaan tot benoeming van een commissie, die zich met de samenstelling van de corps-wet zou belasten.

In die commissie werden met schriftelijke stemming benoemd de zes ondertekenaren der circulaire benevens de heeren Humme en Gumpertz. De heer L. Cohen Stuart en ik hadden persoonlijke redenen om te verzoeken van het lidmaatschap ontslagen te worden. In onze plaats werden benoemd de studenten Van Limburg Stirum en Rant.

De commissie bestond dus uit de heeren:

Gildemeester.
Van de Poll.
Reuvs.
Schram.
Humme.
Gumpertz.
Van Limburg Stirum.
Rant.

Reeds den 14den April werd de ontworpen wet aan een bijeengeroepen vergadering van studenten onderworpen en voor een gedeelte goedgekeurd. Den volgenden avond werd de beraadslaging voortgezet en ten einde gebracht, de wet in haar geheel aangenomen en de eerste Senaat benoemd, welks samenstelling op blz. 4 van het Gedenkboek van het Xe Lustrum is vermeld. **)

De uitkomst heeft de goede verwachting niet beschaamd. Het corps, uit strijd geboren, heeft menig moeilijk oogenblik doorleefd, zooals de opvolgende senaten hebben ondervonden, doch heeft zijn stand met eere gehandhaafd, en zal dit blijven doen, zoolang senaten gekozen worden, bij wie de ernstige wil daartoe aan kameraadschappelijke trouw gepaard gaat.

VAN DIESEN,
oud-lid van het D. S. C.

Den Haag, 3 Juni 1903.

Senaat 1916.

Door de benoeming van den heer J. C. Stoop tot president is de Senaat thans als volgt samengesteld:

J. C. Stoop, President.
H. A. D. Mispelblom Beyer, Secretaris.
J. C. Deknatel, Thesaurier.
J. J. Rutgers, Archivaris—Vice-President.
L. Harmens, Commissaris—Vice-Secretaris.

*) Thans hierboven afgedrukt.

**) VERHELLOUW. Geschiedenis v. h. D. S. C.

Uitslag van de stemming.

Bij de stemming voor Secretaris van de Commissie tot Redactie van den Almanak voor 1917 is verkozen de heer

J. B. Dumont.

Samenstelling Almanak-Redactie.

De Commissie tot Redactie van den Almanak voor 1917 is thans als volgt samengesteld:

E. M. van Berckel, President.
J. B. Dumont, Secretaris.
C. Julius, Vice-President.
M. Ch. G. de Bruyn, Commissaris A.
E. J. Gratama Szn., Commissaris B.

D. S. R. V. „Laga”.

De lustrumviering is voorloopig uitgesteld.

De vijfde jaarlijksche fotosalon.

Donderdag 6 April opende de Delftsche Studenten Amateur Fotografenvereniging, haar 5e fotosalon.

Het was tegen 3 uur. De zaal vulde zich langzamerhand. Diverse besturen mochten wij opmerken, Het geheel had iets feestelijks. Vrolijk tintelden de helle kleuren der roode lintjes in de zaal, die stemmig en warm verlicht was door een heldere zon eenigszins getemperd door de toegeschoven gordijnen. Even over drieën opende de secretaris met een kort woord de salon, waarin hij zeide het te betreuren dat de president, de heer De Voogt, verhinderd was bij de opening aanwezig te zijn, en waarbij den heer Roelofs Heymans, den bibliothecaris, dank werd gezegd voor de bereidwilligheid waarmee hij de zaal ter beschikking had gesteld en voor de hulp ondervonden bij het opstellen der foto's. Daarna nam de beschouwing der inzendingen een aanvang.

Het zou mij te ver voeren hier alle inzendingen op te sommen en te bespreken, en daarom zal ik mij meer bepalen tot een behandeling van die inzendingen, die mij 't meest getroffen hebben.

Laat ik eerst beginnen met te vermelden, dat ik met genoegen kon constateeren, dat er twee geheel nieuwe, mij onbekende, inzenders waren, die door hun werk blijk gaven, een aanwinst te kunnen worden in onze foto wereld.

Deze twee inzenders waren Mejuffrouw Theissing uit den Haag, en C. A. de Jong uit Groningen. Het meest opvallende werkje van juffrouw Theissing vond ik wel no. 71, fantasie; haar werk bereikt in deze foto wel haar hoogste punt. Het is uiterst gevoelig van opvatting en van uitvoering.

Ik nam deze twee bij elkaar omdat het één, een noodzakelijk gevolg is van 't ander. Te veel heerscht nog de meening, dat fotografeeren oftewel kieken, een zuiver machinale handelwijze is, maar bij welke van de meer ingewikkelde procédés ook als broomolie of kooldruk, steeds blijkt, dat de foto wel degelijk een geestelijk product is van den maker, dat men in een foto iets van zijn persoon leggen kan. Als wij 't werk beschouwen van C. A. de Jong valt ons direct op de eenvormigheid van zijn werk, het is werk waar men wat aan heeft, er blijkt één en dezelfde persoon uit. De stemming die deze laatste in zijn foto's weet weer te geven is meer dan gewoon, zijn luchten zijn prachtig.

Slenterend tusschen de borden, herkende ik een oude bekende, den heer Merckelbach uit Amsterdam, die onze verwachtingen niet teleurstelde. Het portret van Toorop viel eenigszins buiten 't kader, wel was de belichting zeer goed, maar door de helle witheid van den boord, ging veel van de eenheid in dit werk verloren, trouwens van een kop als Toorop is wel wat meer te maken; de wijze van opzetten was ook niet bepaald gunstig te noemen.

Op het kozijn aan den gangkant, vielen twee kieken mij op van D. Blank, vergrooting met zwavelkleuring. Goed werd hier weergegeven de felle zon op de berken, ook de lichtbundel tusschen de boomen, maar de warmte, die bij een zonfoto zoo noodig is ontbrak en is voornamelijk te wijten aan 't procedé en aan de witte opzet met vergulde omlijsting.

Ook eenige gekleurde foto's van F. J. Huysser waren opmerkelijk omdat zij zoo weinig op foto's leken. Naast mij hoorde ik de opmerking maken; „net een mooie plaat uit de Studio.”

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 15 APRIL 1916. No. 27.

Dit is wel wat kras, maar toch moet er voor gewaarschuwd worden dat fotografeeren niet ontaardt in een kunstig hanteeren van het penseel; behoudens deze kleine opmerking alle lof aan den maker voor de buitengewoon gevoelige wijze waarop hij ons zijn najaarsstemming heeft weergegeven.

In de trekos van Jos. Raemaekers kwam mooi tot uiting de stoere, machtige kracht, en de houding van den kop, sprekend van vaste zelfbewustheid. Zeer juist was ook de wijze van ophangen ietwat hoog, waardoor alles aan expressie won.

Om te besluiten wil ik nog even opmerken van Willem Roemer Jr. „Op den thuisweg”, een lange smalle foto voorstellende een vlak strand, een schelpenkar, het paard trekt krachtig zijn last door 't zand, en daarnaast de schelpenvisscher, de handen in de zakken. De vorm van de foto werkt zeer mee tot den gang van het paard. Het geheel is nog al vaag, maar houding en beweging zijn uitstekend.

De tijdsomstandigheden hebben weer eenigermate zich doen gevoelen, daar wij meerdere goede inzenders van vroeger misten.

De duurte van diverse ingredienten kon in deze geen factor van beteekenis zijn, want wij telden een groot aantal foto's van buitengewone afmetingen en meermalen kreeg ik de indruk bij 't nazien van de afgekeurde exemplaren, dat wat men met toon en compositie niet bereiken kon, meende te benaderen, door eenigzins aanzienlijke afmetingen, waardoor de foto aan opvallendheid zeer zeker won.

De tentoongestelde werken vormen een collectie die keurig genoemd kan worden, zeer de moeite waard om er een uur aan op te offeren, en die geen schade zal doen aan het peil waarop de Delftsche fotosalon staat.

G.

Weekverslag.

Wijze: „Puppchen”.

De Jaarboekfabrikanten
hingen weer candidaat,
hun stukken in de kranten
verklaarden het mandaat.

Maar een tiental jonge vrindjes
van k.k. niet gansch ontbloot.
dachten: aan óns die lintjes,
of aan een clubgenoot.

Refrein: Stemmen dat is zoo'n heerlijk werk,
stemmen is toch zoo'n prachtig werk,
schreeuwen voor ieder briefje,
dat uitgebracht wordt naar je zin, al naar je zin.

Maar vieze-presidentje
wat heb jij nou gedaan,
wat ben jij voor een ventje,
je baan is naar de maan.

Je hebt waar ieder bij was,
je mond voorbij gebruld.
Nu Dumont is gekozen,
heb jij je vast gel . . . d.

Refrein: Juli zeg liquideer dus maar,
heusich zeg zoo is het nou te raar,
't kan niet zooals het nu is,
al word je ook p . . . , al word je ook p.

Van samenwerken kan nu
nooit immers meer wat komen,
dat is het end van 't lied, hu
heb je dat kunnen dromen?

Refrein: Juli, zeg liquideer dus maar
heusich zeg, zoo is het nou te raar,
't kan niet zooals het nu is,
al word je ook p . . . , al word je ook p . . .

VEREENIGINGSLEVEN.

Vrijzinnig Christelijke Studenten Bond.

Dinsdag 11 April heeft Prof. Dr. J. Lindeboom uit Groningen te Delft gesproken over: „De godsdienst in de studentenwereld.”

Spreker begon met een vergelijking te maken tusschen het bijbelsche verhaal waarin gesproken wordt over 't visioen van de Jacobs ladder en de hedendaagsche studentenwereld. Jacob gaat de wereld in, arm maar vol moed en gelukkig, God overal ziende, en komt terug: rijk maar zonder innerlijken rust en moet worstelen met God. 't Eerste gedeelte van dit oude verhaal is nu toe te passen op ons student-zijn, als wij vol moed 't leven ingaan, alles mooi zienden blind voor de worsteling die nog komen moet als we ouder zullen zijn en midden in 't volle menschenleven staan. Maar we hebben 't in onze hand om die worsteling zoo goed mogelijk later te volbrengen, door ons er nu al op voor te bereiden, trachtende inzicht te krijgen in het wezen der dingen. Zoo mag de tijd van ons student zijn niet alleen een periode van materiele voorbereiding zijn, doch is 't noodig dat we ons ook geestelijk voorbereiden, wat echter in geene deele een verzamelen van kennis behoort te zijn, daar 't komen tot een wereldbeschouwing geen zaak van kennis is, want kennis alleen zal ons nooit verder brengen, doch een van inzicht, maar juist dit inzicht is aan de Akademie, waar we tegenwoordig met zooveel stroomingen in aanraking komen zeer moeilijk te verkrijgen. Vroeger was dit anders, toen bestond er voor de groote massa maar een wereldbeschouwing: het Christendom. Dit lag voor de hand want men had 't slechts over te nemen van z'n voorgangers en was 't zoo makkelijk tot een levensbeschouwing te komen. Maar hoe anders is dit nu, nu we voor de keus gesteld worden of ons zelf een wereldbeschouwing te maken, of te kiezen uit de vele die ons omgeven. Die talrijkheid is een groot gevaar en maakt dat voor velen de worsteling al begint terwijl ze nog aan de Akademie zijn; ze worden als het ware overstelpt door die talrijkheid; ze eten zich geestelijk te barsten, door overal kennis van te willen nemen, door alles na te willen pluizen. En dat is nu juist het verkeerde want ze zullen nooit komen tot 't inzicht der dingen, maar altijd en alleen de schoone schijn ervan zien. Verdoe uw tijd niet door alles na te loopen; als ge werkelijk ernstig tracht tot 't wezen der dingen door te dringen, loopt 't U na.

Maar is dat nu te verkrijgen door aansluiting bij de V. C. S. B.? Wat is vrijzinnig Christelijk, wat is vrijzinnig godsdienstig? Wat het is, is niet te definieeren; definities zijn überhaupt onzin als we niet vertrouwd zijn met de stof waar ze over loopen. Alleen dit eene is te zeggen, dat we ons steeds voor oogen stellen: Geloof mag niet gebonden zijn aan eenig systeem; menschen hebben ons niet toe te meten wat we gelooven moeten. Wij houden open vensters voor de Kultuur in de ware zin des woords, passen onser bij aan en dat doet niet een Christelijk geloof dat zich bindt aan formules, dat dus maakt dat 't geloof tijd heeft. En geloof heeft nooit een tijd gehad, het is eeuwig. Door 't tijd te geven wordt 't onzuiver gemaakt. Dit alles is niet begrepen door de N. C. S. V., want deze heeft zich gebonden aan de apostolische geloofsbelijdenis. Spreker zei in 't geheel niet tegenover de N. C. S. V. te staan, maar een vereeniging die die woorden van menschelijke wijsheid weglief was hem liever. Hierna kwam spreker nog eens terug op 't Vrijzinnig Godsdienstige: hij noemde 't een gezindheid van de grootst mogelijke ernst. Ze spreekt van God, die rechtvaardig is, waar en heilig. Ze wil dat wij dit ook zullen zijn naar de mate van onze zedelijke gezindheid. We zullen dan gedragen worden over de moeite van het leven heen, maar we moeten niet denken dat de V. C. S. B. een middel geeft tegen alle kwalen, ze zal ons 't leven niet makkelijker maken, maar in tegenstelling met Jacob die worstelde in het duister en niet kende de macht waarmee ie worstelde, zullen wij vechten in 't volle licht.

Prof. Lindeboom was hiermede aan 't eind van zijn lezing gekomen en de openbare vergadering werd door de voorzitter van het hoofdbestuur gesloten, na een woord van dank aan Prof. Lindeboom, waarna werd overgegaan tot een huishoudelijke vergadering, ter oprichting van een afdeling der V. C. S. B. Dadelijk traden 41 studenten toe en werd overgegaan tot verkiezing van een voorloopig bestuur bestaande uit 3 leden. Gekozen werden Mej. E. Smit, T. W. Siertsema, L. Meijer.

Hierna werd de vergadering gesloten na mededeeling van den voorzitter dat de hoogleeraren Everts en Klopper hun sympathie betuigden met de V. C. S. B.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Brief van een overspannen intellectueel aan een
meer nuchter mensch.

Ter verluchting:

De schrijver geeft hier een korte beschrijving van de gevoelens, die hem beheerschten, toen hij „een portefeuille met inhoud” had verloren. Hij heeft zich eenige moeite gegeven om deze weer in zijn bezit te krijgen, maar onafankelijk van zijn pogen, buiten zijn werken om, komt deze terecht. Hij beschrijft ons eerst den toestand van zelfverwijt en daarna... maar dit kunt ge zelf lezen. Zijn gevoelig hart is getroffen, door de bestraffende woorden van zijn vriend, die hem zijn slordigheid onder 't oog brengt.

Beste A.

Kent gij den toestand van zelfverwijt, van meedoogenlooze zelfkritiek, welnu, ik, je vriend, heb ze gezien uit de verte, en de aanblik was zoo vreeselijk, dat ik mijn oogen heb afgewend en mijn ooren gestopt, om haar dringend schreien niet te hooren, en heb mij doofgeveinsd om haar niet te verstaan, maar toen heden ochtend je schrijven mij bereikte, waarin je op zachten toon mij op mijn feilen wijst, toen je mij met verwijten overstelpte, zacht en vergevingsgezind, met verwijten, die ik zelf reeds verbannen had naar den schoot van mijn onderbewuste, toen zijn zij opgestaan en aaneengesloten hebben zij met vereende krachten mijn geweten bestormd, mijn geweten, dat ik zoo lang voor hen schuil heb weten te houden en ik heb mij gezien in den fellen schijn van bewustgeworden kwaad, en ik heb den strijd opgegeven.

Machteloos lig ik terneer en verduur de vlijmende pijnen van hun aanvallen, die mijn innerlijk verwonden, verscheuren, omdat ik ze niet loochnen kan, omdat ik weet dat 't geen zij zeggen waarheid is.

't Was op mijn reis van P. naar Q. 't Was warm weer en buiten scheen de maan, zoo vredig, en in mij bruiste en golfde het met stormachtige hevigheid, maar de heftige slingeringen van mijn ziel, gingen langzamerhand over in de groote rustige deining van den sfeer om mij, dempten zich in den machtigen cadans van de natuur, die mij omringde en kalme vrede en rust doordrongen mij in zaligend bewustzijn.

En deze kalmte van gemoed, die over mij kwam, dwong mij de oogen te sluiten en te luisteren naar 't rammelend ratelen en snerpend piepen der wagen, af en toe begeleid door 't spetterend spuwen van den werkman, over mij, die zorgelijk tusschen beenen kwetterde, om de zelve niet te bevuilen.

De klep van zijn pet wierp een bochtige schaduw over zijn bruinig gelaat, zijn oogen glansden in 't duister.

Lang lag ik zoo in 't volle bewustzijn van mijn geestelijke rust, ondanks de heftig heen en weer schokkende bewegingen van mijn lichaam. En ik verheugde mij over dit contrast, dat ik mij als een ideaal gesteld had en waartoe ik meende nog niet rijp te zijn en duidelijker werd het mij, dat door voortdurende oefening, geholpen door een sterken wil, de stemming der ziel onafhankelijk kan bestaan van den toestand waarin ons lichaam verkeert, en ik waande mij los van al het aardsche en in mij leefde in jeugdigen overmoed het verlangen om mijn krachten te meten met den alouden vijand, den knotter van onze levensidealen, de staalkoude wreede realiteit van 't leven. Deze stemming, die zich zoo duidelijk en scherp-omlijnd aan mij voordeed, dwong mij tot een grijpen naar papier en potlood om in enkele volzinnen deze heerlijke emotie vast te houden, en mijn hand tastte gretig in den rechter binnenzak dien zij ledig vond en allengs drong het tot mij door, dat mijn portefeuille zich niet meer onder mijn bereik bevond en in die portefeuille borg ik een droppel aardsch slijk.

En 't bloed joeg dravend door mijn aderen, mijn polsen klopten van ingehouden hartstocht, want hier zag ik de gelegenheid om te toonen, dat mijn geest zich verheffen kon boven haar kluis 't lichaam, dat zij blijmoedig kon zijn, ook daar waar haar grovere broeder ellende had of pijn leed en mijn stemming was een van verrijnd, intens geestelijk genot, een van die weinige momenten, die wij ons later steeds dankbaar moeten herinneren als een groote gave van het lot.

En toch, hoe weinig volmaakt is ons menschelijk samenstel. Welk een inspanning kost het om te blijven leven in ons hooger geestelijk bestaan, om niet een enkel oogenblik terug te vallen in ons lichamelijk leven, dat door begeerten

beheerscht wordt, en zoo ook ik, in een opwelling van toegeven aan de conventie heb ik mij naar den stationchef in Q begeven en een papier ingevuld, waarin ik mededeelde, dat ik een portefeuille met inhoud kwijt was en verzocht deze mij toe te zenden zoo hij mogelijk gevonden was en ziet, gelukkig mocht 't dat niet ik de oorzaak ben van het terechtkomen van het ding, maar dat een eerlijke vinder er toe moest bijdragen om mijn begeerten te doen opleven.

Hieruit kan je dus lezen, hoe een oogenschijnlijke teleurstelling, iets wat het groote „Men” een ongeluk zou noemen, aanleiding kan geven tot een opbloei en versterking van ons geestelijk leven.

Ik vrees, dat je je mijn toestand niet wel kan indenken, maar dit neemt niet weg dat deze brief je de hartelijkste groeten overbrengt van

je

B.

STUDIEBELANGEN.

Centrale Commissie.

Na eenige veranderingen in de samenstelling constitueerde de Centrale Commissie zich als volgt:

- W. van Lookeren Campagne, President,
v. Leeuwenhoeksingel 37, Delft.
A. M. de Rouville de Meux, Afgev. Bouwk. faculteit,
Secretaris-Penningmeester, Riouwstraat 44, Den Haag.
J. R. Bouten, Afgev. Civiele faculteit.
J. A. Nieulant, Afgev. Werktuigk. faculteit.
J. Salm, Afgev. Electrotechn. faculteit.
H. A. J. Hietink, Afgev. Scheik. faculteit.
J. B. Grandjean, Afgev. Mijnbouwk. faculteit.
E. J. Wijers Azn., Afgev. Scheepsbouwk. faculteit.
J. Muysken, Afgev. Handl. Vereeniging.

Eischen voor Mijnkunde voor de a. s.
Juni-Examens.

Candidaatsexamen voor Mijningénieur.

Het bestudeeren van de algemeene mijnkunde: F. Heise en F. Herbst, „Lehrbuch der Bergbaukunde”, I en II vermeerderd met datgene wat prof. Knol op zijn college behandeld heeft, wat *niet* in beide boekdeelen staat.

Ingenieursexamen voor Mijningénieur.

De bestudeering van:

- a. F. Heise en F. Herbst, I en II enz.
- b. Het college *Ertsafbouw*; te kennen tot zoover prof. Knol er mede klaar komt, d. i. college Jan.—Juni 1916.
- c. Het „Joplandistrict”.

Verslag der Besturenvergadering op
7 April 1916.

De Voorzitter opent de vergadering en verzoekt den Secretaris de notulen der vorige Besturenvergadering voor te lezen. Nadat deze zijn goedgekeurd, brengt de Voorzitter het eerste punt van de agenda ter tafel n.l. verandering van art. 7 van het Huishoudelijk Reglement der Centrale Commissie. Na toelichting van de voorgestelde wijziging wordt deze met algemeene stemmen goedgekeurd, zoodat het bovengenoemde artikel luidt: „de Secretaris is belast met het maken van de notulen der vergadering. In elke vergadering worden de notulen der vorige vergadering voorgelezen, goedgekeurd en gearresteerd”.

Vroeger schreef het artikel voor, dat de leden, behalve de Voorzitter, om beurten de notulen der vergaderingen zouden maken.

Vervolgens wordt het concept-jaarverslag over 1915 voorgelezen en doet de Secretaris-Penningmeester verantwoording van de geldmiddelen der C. C. aan de hand van het kasverslag. Na eenige toelichtingen aangaande de begroting over het jaar 1916 worden jaar- en kasverslag goedgekeurd. Beide verslagen zullen in het S. W. en T. S. T. gepubliceerd worden.

Vervolgens doet de heer Elion het voorstel om een einde te maken aan het gebruik, dat de C. C. verslag uitbrengt van de handelingen in het vereenigingsjaar van de voorgaande commissie.

Na eenige discussies wordt besloten, dat in het vervolg de laatste handeling van een commissie in haar vereenigingsjaar zal zijn: het maken van het jaar- en kasverslag over haar eigen vereenigingsjaar.

Na de gebruikelijke rondvraag sluit de President de vergadering, na de aanwezigen bedankt te hebben voor hun opkomst.

W. VAN LOOKEREN CAMPAGNE, Voorzitter.
A. M. DE ROUVILLE DE MEUX, Secretaris.

Verslag der Handelingen van de Centrale Commissie

gedurende het tijdvak: 1 Sept. 1914 tot 31 Dec. 1915.

Algemeene Beschouwingen.

De handelingen van de Centrale Commissie kenmerken zich gedurende het jaar 1915 door een eigenaardig karakter, wat het gevolg is van de ongekende en buitengewone omstandigheden, waaronder een zeer groot aantal van de studeerenden aan de T. H. geplaatst werden door de mobilisatie.

Begrijpelijkerwijze toch richtte zij haar aandacht in de eerste plaats op deze categorie van studenten en streefde zij naar dusdanige maatregelen, die hen in staat zouden stellen, nog zooveel mogelijk de studie in Delft waar te nemen. Hierdoor is het te verklaren, dat de handelingen van de C. C. gedurende het jaar 1915 bijna uitsluitend voortvloeiden uit het initiatief van de C. C. zelf en dus haar handelingen voornamelijk van algemeen aard waren.

Toch zij hier uitdrukkelijk vermeld, dat de C. C. een lichaam is geworden van algemeenestudie-vertegenwoordiging, wier taak het is door samenwerking met de studenten, aan wenschen omtrent onderwijszaken vasten vorm te geven. Hiervoor is dus in de eerste plaats noodig, dat het initiatief van de studenten zelf uitgaat en dus mogen schriftelijke mededeelingen aan de C. C. van wenschen of meeningen in zake studiebelangen géén uitzondering vormen.

Te meer zij hierop nog eens de aandacht gevestigd, daar gedurende het laatste jaar telkenmale weer gebleken is, dat ook van de kant der Hoogleraren het bestaansrecht der C. C. nog steeds ten volle erkend wordt en ook in de toekomst op medewerking van de zijde der Docenten gehoopt mag worden.

De C. C. spreekt hierbij de grondige hoop uit, dat meerdere belangstelling van de kant der studenten en vakvereeningen haar steun zal verleen bij het bereiken van haar doel.

W. v. LOOKEREN CAMPAGNE, President.
A. M. DE ROUVILLE DE MEUX, Secretaris.

Algemeene Handelingen.

Den 20sten December 1914 begon de C. C. haar laatste vereenigingsjaar met de volgende samenstelling:

J. J. van den Broek, Voorzitter.
J. Verschoor, Afgevaardigde van „Leegwater”.
J. Weyland, Afgevaardigde van de E. T. V.
W. H. B. van Dunné, Civiel afgevaardigde van „Practische Studie”. Secretaris-Penningmeester.
C. B. Posthumus Meijjes, Bouwk. afgev. van „Practische Studie”.
M. C. Kort, Afgevaardigde van de „Mijnbouwkundige Vereeniging”.
E. J. Wijers Azn., Afgevaardigde van „William Froude”.
W. van Lookeren Campagne, Afgevaardigde van het „Technologisch Gezelschap”.
J. Muijsken, Afgevaardigde v. d. „Handleidingvereeniging”.

Spoedig veranderde de samenstelling in zooverre, dat de heer W. H. B. van Dunné zich genoodzaakt zag het secretariaat neer te leggen en dit overgenomen werd door den heer J. Weyland. Deze zag zich echter in Juni op zijn beurt genoodzaakt wegens ongesteldheid als secretaris af te treden; deze functie kwam toen in handen van den heer W. van Lookeren Campagne.

De eerste actie van de C. C. inzake de gemobiliseerde studenten, betrof de overplaatsing dier studenten naar Delft. De gang van zaken in deze quaestie wordt volledig weergegeven door het verslag van de Besturenvergadering, volledig voorkomende in het S. W. van 29 April 1915, en door de publicatie der C. C. hieromtrent in het S. W. van 20 Mei 1915. Hier zij slechts gememoreerd, dat de C. C. ten slotte besloot er niet toe over te gaan een request te

zenden aan Z. E. den Opperbevelhebber van Land- en Zeemacht, zooals dit lag in de bedoeling van het oorspronkelijke voorstel; de C. C. meende zich te moeten onthouden van verdere actie in deze richting, nadat ze zich had overtuigd hierdoor ook te handelen in den geest van den Rector Magnificus en van het Bestuur van de Technische Hoogeschool.

Volledigheidshalve zij vermeld, dat de C. C. vervolgens het voorstel in ernstige overweging nam, om een request in te dienen bij Z. E. den opperbevelhebber van Land- en Zeemacht, waarin aangedrongen zou worden op maatregelen, die gemobiliseerde studenten in staat zouden stellen, zich in kazerne, kantonnement of anderszins aan zelfstudie te wijden, steeds wanneer hun tegenwoordigheid bij den dienst niet noodzakelijk was. Vóórdat echter de C. C. dit voorstel ten uitvoer bracht, werd haar medegedeeld, dat Z. E. de regeling van studiezaken reeds aan andere autoriteiten overgedragen had en hen hierbij volledige vrijheid gaf. Omdat het zenden van bovengenoemd request klaarblijkelijk nutteloos zou zijn, zag de C. C. van haar voornemen af.

Des te meer was het daarom toe te juichen, dat, dank zij de gewaardeerde medewerking der Hoogleraren aan de T. H., haar volgende actie in zake de gemobiliseerde studenten, met succes bekrond werd.

Deze actie betrof n.l. de instelling van tentamens, welke speciaal voor gemobiliseerde studenten gelden.

Het resultaat harer handelingen wordt weergegeven door de bekendmaking hieromtrent van de Sub.-Afdeling der Werktuigbouwkunde, de voorloopige opgave dezer tentamens van de C. C. in het S. W. van 22 Juli 1915 en de volledige lijst in het S. W. van 28 October 1915.

Het is de C. C. een genoegen te kunnen mededeelen, dat deze tentamen-regeling door de militairen zeer op prijs gesteld is en gunstig werkt.

Vervolgens zij vermeld, dat de C. C. een circulaire verzond aan de Besturen der vakvereeningen en andere daarvoor in de termen vallende vereeningen, waarin verzocht werd het samenvallen van lezingen of vergaderingen op één avond te vermijden. Op de Besturenvergadering van 11 December 1915 blijkt het nogmaals noodig, dat de secretaris der C. C. zich over deze quaestie tot de vereeningen wendt.

Voorts zij nog meegedeeld, dat de C. C. in eenige gevallen met gunstig gevolg haar medewerking verleende bij het verkrijgen van studieverlof aan gemobiliseerde studenten. In October 1915 stelde de C. C. zich als volgt samen:

W. van Lookeren Campagne, President.
J. C. Deknatel, civ. afgev. van: „Practische Studie”,
Secretaris-Penningmeester.
A. M. de Rouville de Meux, Bouwkundig afgevaardigde
van „Practische Studie.”
J. B. Leeuwenberg, Afgevaardigde: „E. T. V.”
J. A. Nieulant, „Leegwater.”
J. B. Grandjean, „Mijnbkw. Vereen.”
E. J. Wijers Azn., „William Froude”.
W. L. Utermark Jr., „Technol. Gezelschap”.
J. Muysken, „Handl. Vereeniging”.

De eerste handeling der C. C. onder de nieuwe samenstelling was het gevolg van een voorstel van den scheikundig afgevaardigde op de vergadering van 24 November 1915 n.l. het in het leven roepen van een „Bemiddelingscommissie,” tot het regelen der studie-verloven van gemobiliseerde studenten, in samenwerking met de militaire autoriteiten.

Met het oog op het belang dezer quaestie werd besloten een Besturenvergadering bijeen te roepen op 2 December 1915, welke gevolgd werd door een tweede Besturenvergadering op 11 December 1915.

Nadere regeling der studie-verloven was noodzakelijk gebleken. Een bemiddelingscommissie, bestaande uit Hoogleraren aan de T. H., zou hiertoe zeer geschikt zijn. Deze commissie zou adviseeren over de noodzakelijkheid en den duur van het verlof. De Bemiddelingscommissie, een commissie soortgelijk aan die als er voor andere categorieën gemobiliseerden bestaan, zal bovendien het werk van den Minister van Oorlog, voor zooverre dit betreft het verleen van studie-verloven, zeer verlichten.

De Hoogleraren waren in het algemeen zeer gunstig voor deze gedachte der C. C. gestemd.

Een request, doel en wenschen der Bemiddelingscommissie niteenzettend, werd aan den Minister van Oorlog gezonden.

Hierop werd helaas een niet geheel bevredigend antwoord ontvangen, hoewel ons medegedeeld werd, dat de instelling van een betrouwbaar adviseerend lichaam zeer zal worden toegejuicht.

Nadere stappen zijn reeds door de C. C. gedaan.

Zoo spoedig mogelijk zullen hare resultaten gepubliceerd worden.

Werktuigbouwkundige, Scheepsbouwkundige en Electro-technische Handelingen.

De Hoogleraren der Sub-afdeeling der Werktuigbouwkunde openden de gelegenheid tot het afleggen van verschillende tentamens voor het tweede gedeelte van het Candidaats-examen. Deze regeling werd door den secretaris der C. C. in het S. W. van 25 Maart 1915 gepubliceerd.

Mijnbouwkundige Handelingen.

De Mijnbouwk. afgevaardigde richtte op verzoek van de eind-examinandi voor mijn-ingenieur een schrijven tot den voorzitter der Afdeeling, waarin verzocht werd het bovengenoemde examen op de laatste dagen van Juni te stellen. Hierop werd goedgunstig beschikt.

Scheikundige Handelingen.

De scheikundig afgevaardigde had een onderhoud met Prof. Van Royen naar aanleiding van diens eischen voor het candidaats-examen. Met Prof. De Vooys had hij over hetzelfde onderwerp een onderhoud, waarvan het resultaat gepubliceerd werd in het S. W. van 22 Juli 1915.

Met Prof. Van Iterson had de scheikundig afgevaardigde, op verzoek van een aantal studenten, een onderhoud naar aanleiding van het bezwaar, dat het college „Mikroskopische Anatomie” voor T_5 samenviel met het college „Administratief Recht”, voor T_4 , waardoor 4de-jaars-technologen niet in staat waren het eerstgenoemde college te volgen. Prof. Van Iterson stemde er in toe, door een roosterwijziging dit bezwaar te ondervangen.

De scheikundig afgevaardigde trad in onderhandeling met Prof. Volmer over een wijziging in het rooster naar aanleiding van zijn college-uren, die niet zeer geschikt gekozen bleken.

A. M. DE ROUVILLE DE MEUX, Secretaris.

KASVERSLAG OVER 1915.

Inkomsten.	Uitgaven.
In kas bij overname f 18,01	Fooien v. bediening f 2,50
Bijdr. Pract. Studie „ 9,31	Typen v. circulaire „ 1,—
„ Mijnbwk. Ver. „ 2,78	Correspondentie „ 6,12
„ T. G. „ 9,49	Drukkerij (Z.H.H.D.) „ 3,35
	f 12,87
	Kassaldo „ 26,72
Totaal f 39,59	Totaal f 39,59

BEGROOTING OVER 1916.

Correspondentie	f 18,—
Bediening	„ 5,—
Typen	„ 5,—
Rondzenden van circulaire „	10,—
Drukwerk	„ 10,—
10 Exempl. Huish. Reglem. „	0,40
	f 48,40

(Zie verder Derde Blad).

ADVERTENTIEN.

NIEUWE WILHELMINABILJARTS

Hôtel „CENTRAL”. WIJNHAVEN 6-7.

Mr. J. O. DE KAT,
Advocaat en Procureur te Rotterdam, Boompjes 10B,
repeteert Administratief Recht.
Te DELFT: VROUWJUTTENLAND 14A.

VECTOR-ANALYSE

bewerkt naar aanleiding van het college van
Prof. Dr. J. A. SCHOUTEN e. i.

In het volgend nummer van het Technisch Studenten Tijdschrift (N°. 13) zal het slot van „Vectoranalytische behandeling der veldentheorie” worden opgenomen. Van de 8 artikelen zijn tot een beperkt aantal overdrukken te bekomen. Deze overdrukken zullen in de Paaschvacantie gereed zijn en per post worden toegezonden wanneer men dit bij den Uitgever van het T. S. T. aanvraagt. De prijs dezer overdrukken is

voor niet-abonné's op het T. S. T. f 3.50

„ abonné's „ „ „ „ f 0.95

De Uitgever van het T. S. T.

**TECHNISCH
STUDENTEN-TIJDSCRIFT.**

HEDEN VERSCHEEN N°. 12 van den 6^{den} JAARGANG.

INHOUD :

Inleiding, met excursieprogramma.
Korte Beschrijving van de Bovengrondsche Werken van de Staatsmijnen „Emma” en „Hendrik”.
De Bevloeiingswerken te Valkenswaard.
De Steenfabrieken van Canoy-Herfkens.
De Katakomben te Valkenburg.
De Munsterkerk te Roermond.
De Brug over de Maas bij Buggenum.
Een en ander over Diepboring, III.
Het gelijkstroomcoronaverschijnsel.
Exploiratie naar Gangtinersten op Billiton, IV.
Levensverzekering, II.
Ontvangen Tijdschriften.
Berichten en Mededeelingen.

Dit nummer is versierd met 50 figuren en 2 uitlaande platen.

Een klein aantal exemplaren voor niet-abonné's beschikbaar voor den prijs van 75 cent.

Nieuwe abonné's voor den 7^{den} Jaargang ontvangen dit en de beide nog volgende nummers van dezen jaargang gratis.

DE UITGEVER.

OUDE DELFT 120 - DELFT.

Uitzending van Diners.

Levering van Schotels.

Dagelijks verkrijgbaar de bekende NASSI GORENG.

Aanbevelend,

Oude Delft 120 :: Chr. F. RÜTER.

DERDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 15 APRIL 1916. No. 27.

TOONEEL.

„The Mikado.”

Timbertown Operatic Society.

Na een jaren-lange afwezigheid is hij Holland weer binnengetroden triompherend, harten-veroverend. Hij, de keizer van het land der chrysanthemums, grillig en kleurig, heeft Rotterdam en Den Haag bezocht en is er toegejuicht. En niet onverdiend, want de hier min-of-meer bekende operette (Comic Opera) van Gilbert & Sullivan is door het volkje van de „Plankenstad” op schitterende wijze ten tooneele gebracht! Verzorgd, frisch, geheel af was de vertooning en in een minimum van tijd hadden de Blue-Jackets de stemming bij het publiek er „in”. Met Japansche gebaartjes en trippelpasjes, in hun kleurige kimono's zongen zij ons de geschiedenis van Nanki-Poo, den zoon van den Mikado, van Ko-Ko, den beul en van andere Japansche grootwaardigheidsbekleeders voor, simpel acteerend juist van vorm en — toon. Want ook het musikale gedeelte verdient alle lof! Het orkest, grootendeels bestaand uit „Timbertownmensen” was uitstekend, en de Musical „Director”, Mr. Langmaid handhaafde op voortreffelijke wijze het verband tusschen acteurs en musici. Kalm zat hij daar op zijn hooge orkest-meesterstoel, het publiek slechts zijn breede rug, bedekt door den matrozenkraag toonend.

De leider ten tooneele, Mr. C. H. Morris, zelf zoo prachtig in de rol van Ko-Ko, the Lord High Executioner, komt een groot deel van het succes van de opvoering toe, want ook de regie was zeer goed. Alles liep vlot zonder haperen.

De dames-rollen werden vervuld door enkele Groningsche dames. Ook zij kweten zich uitstekend van hun taak en speelden hun rollen in het Engelsch zoo vlot, dat slechts geoefende ooren, verschil tusschen hun Engelsch en dat van de blue-Jackets konden hooren.

Ko-Ko was de uitblinkende persoonlijkheid. De rol, vol humor, werd door hem juist en zonder overdrijving weergegeven. De Mikado zelf was typeerend: waardig, zelfbewust. Zijn zoon Nanki-Poo gaf goed bedaard spel te zien, soms zelfs bij het bedeesde af.

Van de dames blonken vooral Yum-Yum (Mej. Bergsma), het bekoorlijke bruidje Katisha (Mej. Suringa), de nijdige, valsche oude-vrijster, uit. Vooral de laatste, die de meest onsympathieke rol, maar tevens één van de moeilijkste partijen te vervullen had, wist zich door uitstekende voordracht te onderscheiden.

De décors, „Made in Timbertown”, waren eenvoudig, doch zeer juist in het geheel passend.

Het was een pracht-avond, en iedereen die in de gelegenheid is een opvoering bij te wonen, kan ik aanraden van die gelegenheid gebruik te maken.

„The Timbertown Operatic Society” wensch ik nog menig succes toe!
E. H. R.

Rosita Cesaretti. †

Nadat Cav. M. de Hondt ons 30 Maart l.l. berichtte dat Cesaretti onder de vermisten behoorde van de getorpedeerde kanaalboot „Sussex” kan nu met zekerheid medegedeeld worden, dat Rosita behoort tot de onschuldige slachtoffers. Zoo heeft Cesaretti dus op den terugweg naar haar vaderland een wreeden dood gevonden.

Menig student, die dit jaar de Italiaansche Opera bezocht, zal met groot leedwezen dit verlies vernemen. Plotseling zijn we van die eenvoudige jeugdige zangeres beroofd. Nu reeds was zij in zang en speeltalent onvergelykelijk.

Keer op keer bracht zij ons in verrukking met haar goddelijke stem en onopgesmukt spel.

Hoe teeder klonk haar geluid niet in haar lievelingsopera „Mignon”! Wat deed zij ons niet sidderen in „Carmen” als zij den verarmden Don José afwees.

Slechts 4 weken geleden gaf zij nog een schitterende vertolking van „Herodiate”.

Nu tot zwijgen gebracht die lieve stem, welke ons juist in dezen tijd van wereldschokkende gebeurtenissen, oogenblikken gaf, die ons alles deden vergeten.

Niet licht zal Cav. M. de Hondt er in slagen een zangeres aan zijn opera te engageeren, die ons Rosita Cesaretti zal doen vergeten.

De herinnering blijft aan iets schoons.

F.

MUZIEK.

Concert Willem Andriessen. — Tilia Hill.

Het moet voor een zangeres wel een groote voldoening zijn, geaccompagneerd te worden door een pianist, die in alles en alles met haar meegaat, geen nuance vergeet en de begeleiding op hoogstaande muzikale wijze opvat, er geen bijzaak van maakt. Hij moest dan ook in de hulde deelen, die de zangeres ten deel viel, getuige de aan elkaar geschakelde bloemstukken, die hen aangeboden werden.

De keuze der liederen was mij niet erg sympathiek en ik miste noode de bij uitstek heerlijke liederencomponisten als Schubert en Brahms. Het meest trof me de (soms wel eigenaardige) composities van Claude Debussy, vooral het „Nuit d'étoiles” en dan te bedenken dat de componist 14 jaren telde, toen hij ze schreef! Verder het zeer mooi gezongen „Schemerliedje” van v. Brucke Fock, waarin m. i. de muziek wonderlijk mooi met de tekst parallel ging. Alle verdere liederen te memoreeren zoude mij te ver voeren, mij rest nog te vermelden dat Mevrouw Hill op mij en zeker ook op de (helaas weinige) aanwezigen een heerlijke indruk als zangeres heeft achtergelaten. Buitengewoon beheerscht, heeft haar stem toch het gevoelige timbre, dat men bij groote zangeressen aantreft en zij was vooral in de hoogte opmerkelijk zuiver doch een ondeelbaar oogenblik iet of wat ruw.

De pianist speelde Mozart met zijn aangeboren muzikaliteit, zooals men deze Sonate wel zelden zal hooren. De „Zeven Praeludiën” van de heer H. Franco Mendes zal de componist wel verrukt hebben, want de uitvoering van het werk haalde de qualiteit een goed eind de hoogte in. Toch is het m. i. een compositie waar weinig inzit en gebaseerd op vele technische moeielijkheden, die onverbeterlijk gespeeld werden. Het is een werk dat onze muziekliteratuur niet noemenswaard zal verrijken.

Willem Andriessen is een der weinige Hollandsche musici, die in eigen land geëerd worden. Heel langzamerhand is de Hollandsche pers er achter gekomen wat voor een uitstekend pianist hij eigenlijk is en gelukkig mogen wij hem waarschijnlijk voor ons land behouden. Hij heeft niet voor niets de „Prix d'excellence” van het Amsterdamsche Conservatorium gewonnen.
C.

BOEKBESPREKING.

DRIE ÉÉN-ACTERS door JAN FABRICIUS.

Wat mijnheer Fabricius bezielde om deze drie uit te geven, begrijp ik niet. Als je 't boekje openslaat en dan gaat lezen:

„Tegen den muur”, plaats van handeling: de Oostenrijksch-Italiaansche grens, verwacht je een drama, waarin in vele helle kleuren 't afschuwelijke van den oorlog wordt afgebeeld; maar er komt een slap geklets, dat een verhoor verbeelden moet, en aan het eind wordt 't lachwekkend door 't onbeholpen dramatische. Maar dan de tweede. De eerste en de laatste: „De allergoeiste man van Haskerland”, zijn nog te lezen; je ergert je alleen vreeselijk over het feit, dat zoo iets nog uitgegeven wordt en voor de rest verbaast het je, dat iemand er zijn naam nog op durft zetten, maar bij 't lezen van de tweede „Valse champêtre” komt er zoo'n weeë, zoete, besuikerde en bekaneelde oliebolle lucht in je neus, zoodat — — — — —
Bah! Fabricius. O.

DIENSTWEIGERING UIT BEGINSSEL GEEN STRAFBAAR FEIT. Chreestarchia, afd. Uitgeverij. Soest 1916.

Onder deze titel verscheen dezer dagen het „Verweer” van Lod. van Mierop voor de Rechtbank te Utrecht in zake het Dienstweigerings-Manifest. Vol sympathie voor de dienstweigerers uit beginsel, levert v. M. in dit goed gedokumenteerd geschrift tevens, zooals de titel reeds doet vermoeden, een pleidooi voor het recht op koscientie-vrijheid. Wie wil handelen volgens de maatstaf van het „algemeen gemeenschapsbelang”, moet erkennen dat het „alle Nederlanders, daartoe in staat . . .” uit art. 180 van de Grondwet, ook daar moet gelden, waar mensen door hun geestelijke geaardheid en zedelijke gezindheid niet in staat zijn om op enigerlei wijze aan het militarisme deel te nemen. En dat meent hij zeker het geval te zijn met hen die oprecht willen leven naar de Christelike zedeleer van het vijandliefhebben en kwaad-met-goed-vergelden. Bij de militiewet van 1861, bleek de wetgever dat te erkennen, en bleef in de geest trouw aan het voorwaardelijke „daartoe in staat”

uit art. 180, door daar geesteliken vrij te stellen van de krijgslid. Schrijver meent, dat die geestelike gesteldheid niet gebonden is aan het beroep dat men uitoefent en men dus 't laatste niet als criterium van ongeschiktheid mag aanleggen.

Aan het slot wordt betoogd, dat slechts hij, die alleen let op het biezonder eigenbelang, in casu het eigenbelang van de Staat als geweldsinstituut, zich niet zal bekommeren om den geest van het genoemde Grondwetsartikel en „militaire dienstweigering uit beginsel geheel onrechtmatig en onredelik blijven aanmerken als een strafbaar feit.”

W. D. W.

DE NEDERLANDSCHE MUSEA.

Ontvangen werd een prospectus van „De Nederlandsche Musea”, welk zoo juist opgerichte tijdschrift van af 1 Mei vier maal per jaar zal verschijnen. Het doel, beoogd met dit tijdschrift, is de Kunstschat, opgeborgen in de verschillende Nederlandsche Musea, zoowel in rijks-, gemeente als particuliere, meer 't geestelijk bezit te doen worden van alle beschaafde Nederlanders, wat nu lang 't geval niet is, welk doel men zal trachten te bereiken door 't geven van reproducties. Bij wijze van proef werden twee afbeeldingen bij de prospectus toegevoegd, waarvan niet anders gezegd kan worden, dan dat zij uitstekend verzorgd zijn. Zeer juist lijkt mij gezien, dat bij de afbeeldingen korte zakelijke bij-schriften gegeven zullen worden, die geen kritiek inhouden.

INGEZONDEN.

Nederlandsch Universitair Comité voor Studiehulp aan Krijgsgevangenen Studenten.

Als alle Nederlandsche studenten enkele guldens, die zij anders voor vermaak zouden besteden, afstaan aan bovengenoemd Comité, kan een goed werk slagen.

Stelt U het geestdoodend bestaan van den intellectueel in krijgsgevangenschap een oogenblik voor!

Zorgt dat de Nederlandsche universiteiten, waarbij de Technische en de Handels-Hoogeschool, zich nu reeds waardig maken om later met eere mee te werken aan het herstel der internationale wetenschappelijke betrekkingen.

Het Nederlandsche Comité helpt Belgische en Engelsche studenten in Duitsland en Deutsche in Engeland. Voor Fransche en Russische studenten in Deutsche krijgsgévangenschap en voor Deutsche studenten in Fransche en Russische krijgsgévangenschap wordt reeds gezorgd door de Zwitsersche en Skandinavische universiteiten.

Stort uwe bijdrage bij: den Pedel (Hoofdgebouw Oude Delft 93).

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Tentamens Prof. Visser.

Professor Chr. K. Visser, c. i. maakt bekend: dat in den loop der maand Juni a. s. tentamen kan worden afgelegd in kennis en onderzoek van *Bouwstoffen*.

1°. Door studenten (C. en B.), die gedurende het 2de studiejaar den cursus van Prof. J. A. v. d. Kloes en gedurende het 3de studiejaar den afgelopen cursus, (hout en ijzer) hebben gevolgd en aan de practische oefeningen hebben deelgenomen.

2°. Door studenten (C. en B.), die zoowel de cursus van het 2de als 3de studiejaar van Prof. J. A. v. d. Kloes

hebben gevolgd en in Juni a. s. geen candidaats-examen wenschen af te leggen.

3°. Door studenten behoorende tot de leerjaren W₁, S₁ en E₁ die den afgelopen cursus hebben gevolgd en aan de practische oefeningen hebben deelgenomen en geen candidaats-examen wenschen af te leggen.

4°. Door studenten van de onder sub 3 genoemde leerjaren, die den cursus van Prof. J. A. v. d. Kloes hebben gevolgd en in Juni a. s. geen candidaats-examen wenschen af te leggen.

Studenten, die den geheelen cursus van Prof. J. A. v. d. Kloes hebben gevolgd en voornemens zijn in Juni a. s. Candidaats-examen te doen, kunnen niet voor het afleggen van tentamen in aanmerking komen.

Aangifte dient te geschieden vóór 15 Mei a. s.

Mededeelingen.

De Hoogleeraren J. Klopper, c. i. en C. K. Visser, c. i. zijn op Maandag 17, Dinsdag 18 en Woensdag 19 April 1916 verhinderd college te geven, in verband met eene te houden excursie.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 6 April 1916, No. 4754, Afd. O, is aan den assistent D. C. Tiekink, w. i. met ingang van 16 April 1916 op zijn verzoek eervol ontslag verleend.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 12 April 1916 No. 5362¹, Afd. O., is te rekenen van 1 Maart 1916 aan Dr. A. J. Kluyver te Delft op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de microscopische anatomie aan de Technische Hoogeschool te Delft.

MEDEDEELINGEN.

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”.

Het programma van de excursie is thans als volgt geregeld:

ZONDAG 16 APRIL.

Reis naar Eindhoven.

MAANDAG 17 APRIL.

Bezoek aan de bevoeiingswerken te Valkenswaard, toegelicht door de heeren T. van Maanen en G. J. Born, Inspecteurs en J. A. van Nes, hoofdopzichter der Nederlandsche Heidemaatschappij.

Bezoek aan het station Eindhoven onder leiding van den heer G. W. van Heukelom, c. i., hoofdingenieur der staatspoorwegen, chef van weg en werken.

Bezoek per extra trein aan de lijn Eindhoven—Weert, de bruggen over het Eindhovensche kanaal en den rijksweg bij Geldrop, de stations Geldrop, Heeze, Maarheeze en Weert, onder leiding van den heer van Heukelom, c. i.

DINSDAG 18 APRIL.

Bezoek aan de Staatsmijnen Emma en Hendrik onder leiding van Prof. F. K. Th. van Iterson, w. i., lid van de directie der staatsmijnen.

WOENSDAG 19 APRIL.

Bezoek aan de tunnel bij Susteren.

Bezoek aan de stationswerken te Maastricht, onder leiding van den heer G. W. van Heukelom, c. i.

Bezoek aan de Steenfabriek van Canoy-Herfkens te Tegelen.

Verdere inlichtingen en gegevens zijn opgenomen in het Technisch Studenten Tijdschrift van 15 April 1916.

ADVERTENTIEN.

Heden verschenen bij C. J. VAN DOORNE en in den boekhandel verkrijgbaar:

**Voorstellen over
Toegepaste Mechanica**
verzameld door W. MANTEL.

TWEEDE, GEHEEL OMGEWERKTE DRUK.

Prijs f 1,25.

Mr. L. DE ROOY, Advocaat te 's Gravenhage, Spuistraat 1, Telefoon H 2070, **REPETEERT**

Staats- en Administratief Recht.

De hoogste waarde ontvangt U

voor **GEDRAGEN KLEEDING**, enz. bij **JAC. TH. ZONDERLAND**, Hoefkade 729, Den Haag.

Dagelijks aan huis te ontbieden.